

Prvi put na stranicama Hi-Filesa - Full HD LCD

Hi-Files

www.hi-files.com

Cena 200 din • CG 2,5 €

Best Audio & Video eXperience • Broj 19

Tema broja

Klase pojačala

Intervjui

Straight Wire

Usher Audio

Testovi

Unison Research Unico Secondo

Trafomatic Experience One

Cyrus 6 vs

Acoustic Energy Aelite Three

Dynaudio Audience 72

Monitor Audio GS10

Rotel RSP-1068 & RMB-1075

Yamaha RX-V861

Muzika

Smashing Pumpkins

ISSN 1820-2950

9 771820 295006

Interkonekcijski i zvučnički kablovi

Dayens In Vivo

Interkonekcijski i zvučnički kablovi su tokom Hi-Fi istorije postali za audiofile jedan od najvećih kamena spoticanja. S obzirom da se mogu praviti na više načina, korišćenjem mnogobrojnih materijala, došlo je do pojave prave male nauke u vezi s njihovim razvojem i kvalitetom. Svoju šansu u tom segmentu tržišta uvidele su mnogobrojne firme, od kojih su neke postale svetski poznate upravo zahvaljujući proizvodnji ovih komponenti. Slučajno ili ne, veći broj njih je razvio i svoje specifične teorije o načinu funkcionisanja kablova, elektromagnetnim pojavama i efektima na prenos audio signala u odnosu na različite materijale i oblike provodnika. Na tržištu se danas može naći veliki broj modela, od onih koji se prodaju na metar do onih koji se kupuju sa specifičnim priključcima (tzv. terminisani), a cene variraju od nekoliko pa sve do više hiljada evra po kablu. Trebalo bi napomenuti da u okvirima samogradnje (DIY – Do It Yourself) eksperimentisanje sa kablovima predstavlja interesantan i obiman segment, jer je osnovna konstrukcija interkonekcionih i zvučničkih provodnika veoma jednostavna, a materijala za eksperimentisanje uvek ima napretek.

Domaći proizvođač Dayens poznat nam je prvenstveno po interesantnim pojačalima i zvučničkim sistemima. Sada nam iz Dayensa stižu i njihovi interkonekcijski kablovi - model In Vivo, i to u čak tri verzije, koje koriste iste provodnike ali su različito terminisane.

Tehnički opis

Fizički izgled kablova je specifičan: umesto kao prst debele izolacije, sami provodnici zajedno sa izolacijom debeli su svega 4 mm, a dužina kablova je 50 cm, tako da može nastati problem ukoliko vam polica i raspored uređaja ne dozvoljavaju kratke konekcije. U svakom slučaju, možete kontaktirati proizvođača i naručiti kablove prema ličnim afinitetima i potrebama, a standardne dužine u ponudi su od pola i jednog metra. Preporuka je, ipak, da interkonekti budu što kraći, jer se povećavanjem dužine najčešće povećava i rizik od upliva smetnji u sistem, a takođe se preporučuje da se novi kablovi postave u sistem a zatim "usviraju" par sati, te da kroz njih signal teče uvek u istom smeru, kao kod usmerenih kablova (ovo je obeleženo strelicom na bužiru).

Provodna žica koja se koristi kod kablova In Vivo

poreklom je iz nemačke firme Mundorf, oznake iwsg105y, sa teflonskom (za poznavaoce PTFE - politetrafluorotilen) izolacijom. Žica korišćena u provodniku je veoma kvalitetna: prečnika je svega 0,5 mm i napravljena je od legure srebra uz dodatak 1% zlata.

Kao što je već rečeno, In Vivo kablovi su isporučeni sa tri vrste konektora, a oni su preuzeti od firme WBT, lidera u oblasti proizvodnje konektora. Modeli koji su isporučeni sa kablovima su: In Vivo Basic sa WTB-0144, In Vivo Cu sa WTB-0152Cu - i kao najbolji - In Vivo Ag sa WTB-0110Ag. Kvalitet finiša izrade svih konektora je zaista vrhunski, a razlike su sledeće: model 0144 pripada srednjoj klasi u ponudi WBT-a i poseduje patentirani WBT-ov sistem kojim se konektor fiksira preko tzv. clamp sistema, kao i teflonsku izolaciju. Sledeći na redu je model 0152Cu nextgen koji je - kako se i vidi iz oznake - napravljen od čistog bakra, naknadno pozlaćenog kako bi se sprečila korozija; on ima sve prednosti modela 0144 ali i odličnu zaštitu od elektromagnetnih smetnji, kao i mogućnost prenosa signala sve do 200 MHz, što je osetno više od standardnih potreba u analognoj audio tehnici. Poslednji od konektora je model 0110Ag nextgen, koji je u vrhu ponude WBT-a i napravljen je od srebra. Radi se o konektoru specifične impedanse - 75 oma, što znači da je odličan i za prenos digitalnih signala (mada mi to nismo testirali), kao i analognih, sve do frekvence od 1 GHz. Ovaj konektor je dizajniran tako da izbegava stvaranje tzv. vrtložnih struja, koje mogu uneti izobličenja u signal.

Konektori su lemljeni za provodnik uz pomoć WBT-ove legure za lemljenje koja sadrži 4% srebra i ne sadrži olovo, koje je

piše: Zoran Karapandžić

slab provodnik i može biti sklono koroziji. Tehnički detalji nam govore da Dayens zaista nije štedeo pri pravljenju ovih kablova - jedini kompromis načinjen je pri izboru jeftinijih konektora (model 0144), ali je to sasvim razumljivo, jer se želelo izaći u susret i ljubiteljima dobrog zvuka koji sebi ne mogu da priušte skuplje modele. Ono što je bitnije jeste da je provodna žica u svim verzijama ista.

Slušni test

Pre početka testa vršili smo "usviravanje" u trajanju od po četiri časa. Model In Vivo Ag (najbolji i najskuplji) prvi je došao na red. Pozicija u sistemu koja je bila najpodesnija (s obzirom na dužinu kablova) bila je ona između CD reproduktora i pretpojačala. Na njihovom mestu pre toga su se nalazili Oehlbach NF-214. Razlika je momentalno bila evidentna - In Vivo Ag nisu pokazali niti jednu od manjkavosti koje su vezane za jeftinije konstrukcije srebrnih interkonekta, a to su čistija reprodukcija uz ponekad histerično naglašavanje detalja i ekstenzije visokih tonova koje umaraju već posle kraćeg vremena. Ova pojava često dovodi do subjektivnog osećaja da je bas područje "potonulo", te korisnici osećaju da su dobili na jednom a izgubili na drugom. Nasuprot ovome, In Vivo Ag su podigli dinamiku sistema, učvrstili bas, pružili još privlačnosti i detalja vokalima i visokim tonovima ali i još toplinu sistemu, a to - moram priznati - nisam očekivao. Drugi učesnik testa ih je opisao kao "vedre i muzikalne". Moglo bi se reći da su ovo veoma dobri interkonekti i žalim što nisam imao još jedan par istih, kako bih poboljšao vezu između pretpojačala i izlaznog pojačala. Izraz transparentnost bi im potpuno odgovarao, jer odaju utisak da će, ukoliko su komponente dobro uparene, ovi kablovi jasno dodati sinergiju.

Sledeći test obavljen je nad modelom In Vivo Basic sa WBT-0144 konektorima. Sličan karakter zvuka je ostao: očigledno su dobri kablovi, bolji od NF-214, ali nešto tamnijeg i malo nežnijeg zvuka, veoma melodični i koherentni po celom opsegu. Međutim, u skladu sa razlikom u kvalitetu konektora u odnosu na In Vivo Ag, deo prefinjenosti prethodnih interkonekta je nestao - nekako više nije bilo onih tanih detalja koji iznova bude nove emocije u slušaocu. Poslednji na redu je model In Vivo Cu. S obzirom da se i ovde koristi

identični Mundorf provodnik, zvučni pečat je sličan: obilje dinamike i utegnuto zvuk. Razlike u odnosu na najbolji model su male, ali ipak postoje, najpre na području prostornosti zvuka i topline, uz to da In Vivo Ag daje malo čistiji zvuk. Ovaj interkonekt poseduje spoj srebra i

bakra kao krajnji proizvod i karakter njihovog zvuka kao rezultat - definisan, jak bas i nežne i detaljne visoke tonove. Po ukupnom utisku on je daleko bolji od NF-214, a malo lošiji od In Viva sa konektorima od srebra.

Zaključak

Ukupni utisak o testiranim Dayens In Vivo proizvodima je iznenađujuće dobar. Kao mane mogle bi se nabrojati samo dve stvari: kvalitet pojedinih leмова na najskupljem modelu (In Vivo Ag) je neodgovarajući i trebalo bi da bude bolji. Na ostalim modelima lem je savršen. Međutim, srebrni model koji je dobijen koristi konektore koji su već više puta lemljeni i očigledno služe za svrhe testiranja, a na takve je ponekad teško iznova i iznova lemiti, dok će kupcima biti isporučeni potpuno novi konektori. Takođe, WBT-0110Ag nextgen konektori na modelu In Vivo Ag imaju više plastike od njihove bakarne "braće" i nisu odgovarajući za česte zamene - u smislu da ih svakih par dana skidate i iznova postavljate, jer su malo "nežniji".

Na kraju ćemo pokušati da pružimo odgovor u vezi s investicijom u ovakve interkonekte: da li se isplati? Ovo su, ipak, za naše tržište prilično skupe komponente. Krenimo od toga da imate jednostavan sistem: izvor (CD, gramofon itd.), pojačalo i zvučnike. Ukoliko je sistem složeniji, izaberite tzv. "primarnu putanju" tj. onu liniju komponenti za koju vam je najbitnije da

ima ultimativni kvalitet zvuka - to znači da ćete na tjuner, na primer, staviti jeftinije kablove, a na liniju CD plejer - pojačalo - zvučnici neke bolje. Smatra se da ukupna vrednost kablova u

sistemu treba da bude oko 10% vrednosti sistema. Prema tome, sudeći po njihovoj ceni, In Vivo kablovi nisu za početničke Hi-Fi sisteme već za sisteme koji pretenduju High-Endu i u njima će zaista zasijati, ali uz obavezni prethodni test, kako biste uočili da li će poboljšanje zvuka odgovarati ličnim afinitetima. Oba jeftina modela predstavljaju dobru kupovinu, mada nam se lično više dopao In Vivo Cu, jer se čini da je u stanju da bolje iskoristi Mundorfov provodnik.

Najskuplji In Vivo Ag ostavio je izuzetan utisak - on je istinski High-End, te ga preporučujemo kao proizvod koji obavezno treba čuti pre eventualne kupovine, ukoliko se odlučite za interkonekte u njegovoj cenovnoj klasi.

PLUS

Čist zvuk, utegnuto, detalji, dinamika, toplina, forsiranje kvalitetnog zvuka uređaja.

MINUS

Cena, ali ne u apsolutnom smislu; kvalitet pojedinih leмова, srebrni konektori su "nežni".

Specifikacije

Sistem za test:

✓ CD plejer: Sony CDP-XA7ES ✓ Pretpojačalo: MAS Marquis ✓ Izlazno pojačalo: MAS Solitaire ✓ Zvučnici: Jamo D-830
✓ Interkonekti i zvučnički kablovi: Oehlbach NF-214 i Rattle Snake

Cena:

✓ In Vivo Basic: 90 evra
✓ In Vivo Cu: 145 evra
✓ In Vivo Ag: 210 evra

Ustupio: Dayens, tel: 015/345-369